

Vloerkleed voor de multicultistad

HISKE VERSPRILLE

AMSTERDAM – Vanmiddag om half zes wordt in de Schuttersgalerij van het Amsterdam Museum een tapijt onthuld waarin alle nationaliteiten die in de stad voorkomen, zijn verbeeld. “Het mag vies worden!”

Over het kunstwerk, *Mijn stad: een feest van verscheidenheid* van Barbara Broekman, zullen honderdduizenden mensen wandelen. De kunstenaar ontwierp de veertig meter lange loper aan de hand van textielkunst uit alle landen waar Amsterdammers vandaan komen. Vanochtend is het tapijt in de galerij neergelegd.

Broekman: “Het idee voor dit project ontstond vijftien jaar geleden. Ik las ergens dat er in de stad mensen van zo’n 170 verschillende nationaliteiten leefden – dat soort dingen is gewoon op te vragen bij het bevolkingsregister. Ik weet nog dat ik dacht: wat een rijkdom! Het was destijds nog geen politiek statement, er werd toen nog niet zoveel gesproken over de multiculturele samenleving.”

Dinsdagmiddag is de loper nog in de opslag, maar Broekmans atelier in West ligt wel vol stalen en stukken stof. Op de tafel mappen vol kleurige foto’s en informatie over textielcultuur. Ze deed onderzoek naar de lan-

‘Er is al zoveel negatieve beeldvorming over immigranten’

den van herkomst. Kleding, tapijten, vlaggen, tafelkleden en hoofddeksele zijn in het tapijt terug te vinden. Ze vond ze op internet, in boeken en in tijdschriften. “Het is geen uitputtende verzameling. Ik ben textielkunstenaar, geen antropoloog. Ik wilde alleen een positief statement over de stad maken – er is zo veel negatieve beeldvorming over immigranten.”

Van de foto’s maakte ze tekeningen die ze in de computer zette, waarna ze

De laatste voorbereidingen, een paar uur voor de onthulling.

FOTO JEAN-PIERRE JANS

een opvallend detail uitkoos. De digitale stukjes plakte ze aan elkaar tot een ontwerp voor tapijt. Dat werd gewoven door tapijtfabrikant Desso.

In het kleed zijn een Noorse trui en Italiaans kant te herkennen, een Turks tapijt en kralen van Zuid-Afrikaanse Zoeloës. “Het ijkpunt is 2010, toen waren er 179 nationaliteiten te vinden in het bevolkingsregister. Het verandert natuurlijk elk jaar; in 2011 waren het er weer vier meer. Kame-

roen, Servië, Kongo, Bulgarije, Australië, Cambodja, Zambia, Frankrijk, Zwitserland, Marokko – wereldwijd wonen alleen in Londen meer mensen uit verschillende landen dan in Amsterdam. En Londen is acht keer groter!”

Een woordvoerder van het Amsterdam Museum: “Dit tapijt is uitermate geschikt voor ons. We zijn als museum altijd benieuwd naar wat ook hedendaagse Amsterdamse kunst-

naars doen. In december komt er bovendien een grote tentoonstelling over de Gouden Eeuw, die ook gaat over Amsterdam als immigratiestad.”

Bij het tapijt komt een systeem waardoor bezoekers kunnen opzoeken welk vlak welk land voorstelt. Voor de opening, door cabaretier Jan Jaap van der Wal, is geprobeerd van alle verschillende landen iemand uit te nodigen.

Het tapijt blijft een halfjaar liggen en is daarna naar alle waarschijnlijkheid versleten: er lopen per jaar meer dan een half miljoen mensen door de Schuttersgalerij. Broekman vindt het niet erg: “Ik houd van kunst die zich voegt in een dagelijkse leefomgeving. Het werk is gemaakt van projecttapijt, wol die tegen een stootje kan. Maar slijten gaat het sowieso. Buiten komen wel matten om het ergste vuil van de schoenen te halen.”